

UCHWAŁA Nr 260 RADY MINISTRÓW

z dnia 16 grudnia 1982 r.

w sprawie dalszego rozwoju Ochotniczych Hufców Pracy.

W celu stworzenia Ochotniczym Hufcom Pracy organizacyjnych i materialnych warunków do realizacji zadań w dziedzinie wychowania i przygotowania zawodowego młodzieży, zwłaszcza wymagającej szczególnej troski wychowawczej — przez pracę społecznie użyteczną, a także kształtowania pożądanych postaw obywatelskich mło-

dzieży i szerszego włączenia jej do pracy na rzecz rozwoju gospodarki narodowej oraz obronności kraju — Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Ochotnicze Hufce Pracy, zwane dalej „OHP”, przekształca się w państwową jednostkę organizacyjną.

2. Nadzór nad OHP sprawuje Minister Obrony Narodowej poprzez Szefa Obrony Cywilnej Kraju, a w zakresie ustalonym przez Prezesa Rady Ministrów — Minister Pracy, Płac i Spraw Socjalnych.

3. W sprawowaniu nadzoru, o którym mowa w ust. 2, Ministrowie Obrony Narodowej oraz Pracy, Płac i Spraw Socjalnych współdziałają z Ministrami Oświaty i Wychowania, Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki oraz Ministrem do Spraw Młodzieży.

§ 2. 1. Podstawowym zadaniem OHP jest:

- 1) organizowanie ochotniczej pracy młodzieży w celu realizacji zadań wychowawczych i społeczno-gospodarczych,
- 2) tworzenie warunków do odbywania przez młodzież w wieku poborowym służby w obronie cywilnej,
- 3) kształtowanie socjalistycznej świadomości i aktywności społecznej uczestników hufców na podstawie programów działania i uchwał socjalistycznych związków młodzieży polskiej,
- 4) umożliwienie uczestnikom hufców zdobycia kwalifikacji zawodowych lub uzupełnienia wykształcenia podstawowego,
- 5) umożliwienie uczestnikom hufców wakacyjnych odbywania praktyk szkolnych i studenckich, a absolwentom szkół zawodowych — wstępnego stażu pracy,
- 6) realizacja zadań produkcyjnych, inwestycyjnych i usługowych na rzecz gospodarki narodowej oraz zadań w dziedzinie obrony kraju, zwłaszcza w zakresie obrony cywilnej,
- 7) podnoszenie poziomu kulturalnego i sprawności fizycznej uczestników hufców.

2. OHP współdziałają ze stowarzyszeniami wyższej użyteczności oraz innymi organizacjami społecznymi w przygotowaniu uczestników hufców do odbycia zasadniczej służby wojskowej, w ramach przysposobienia wojskowego, przez szkolenie w zawodach i specjalnościach przydatnych w wojsku, zgodnie z ustaleniami Ministra Obrony Narodowej.

§ 3. 1. Jednostkami organizacyjnymi OHP są: Komenda Główna, komendy wojewódzkie oraz hufce.

2. Na czele Komendy Głównej OHP stoi Komendant Główny OHP.

3. Minister Obrony Narodowej:

- 1) ustala strukturę organizacyjną Komendy Głównej OHP,
- 2) określa założenia programowe patriotyczno-obronnego wychowania uczestników OHP,
- 3) powołuje i odwołuje Komendanta Głównego OHP i jego zastępców.

4. Komendant Główny OHP, za zgodą Ministra Obrony Narodowej, tworzy i znosi wojewódzkie komendy OHP oraz powołuje i odwołuje wojewódzkich komendantów OHP.

5. Komendanci wojewódzcy OHP, za zgodą Komendanta Głównego OHP, tworzą i znoszą komendy hufców, a także powołują i odwołują ich komendantów.

§ 4. Komenda Główna OHP realizuje zadania określone w § 2, a w szczególności:

1) organizuje:

- a) ochotnicze hufce pracy zapewniające udział młodzieży w realizacji wybranych programów gospodarki narodowej, zwłaszcza w dziedzinie wyżywienia narodu, budownictwa mieszkaniowego oraz rozwoju bazy surowcowej,
- b) oddziały obrony cywilnej w OHP, w których młodzież odbywa zasadniczą służbę w obronie cywilnej,
- c) działalność ideowo-wychowawczą i kulturalno-oświatową w OHP i oddziałach obrony cywilnej w OHP,

2) zapewnia młodzieży możliwości kształcenia, uzupełniania wykształcenia oraz nabywania i podnoszenia kwalifikacji zawodowych,

3) stwarza warunki sprzyjające masowemu udziałowi młodzieży w socjalistycznym programie wychowania przez pracę,

4) współdziała z właściwymi organami administracji państwowej i innymi jednostkami organizacyjnymi w dziedzinie działalności postpenitencjarnej i profilaktycznej,

5) organizuje realizację zadań obronnych wynikających z przepisów o powszechnym obowiązku obrony, zwłaszcza związanych z odbywaniem przez młodzież przysposobienia wojskowego oraz szkolenia w zakresie powszechnej samoobrony ludności,

6) propaguje idee, funkcje i zadania OHP w społeczeństwie oraz rolę hufców w realizacji szczególnie ważnych dla kraju zadań gospodarczych i obronnych,

7) opracowuje regulaminy i zasady działania OHP.

§ 5. 1. W celu koordynowania działalności OHP z programem socjalistycznego wychowania młodzieży Minister Obrony Narodowej powoła jako organ opiniodawczo-doradczy Krajową Radę OHP.

2. Wojewodowie i prezydenci miast stopnia wojewódzkiego powołują wojewódzkie rady OHP, w porozumieniu z przewodniczącym Krajowej Rady OHP.

3. Zakres działania wojewódzkich rad OHP ustali Krajowa Rada OHP.

§ 6. 1. W ramach OHP mogą być tworzone następujące rodzaje hufców pracy:

1) stacjonarne dla nie pracującej i nie uczącej się młodzieży:

- a) męskiej w wieku 18—21 lat,
- b) żeńskiej w wieku od 18 roku życia

— która zdobywa w tych hufcach zawód lub przyucza się do określonej pracy oraz uzupełnia wykształcenie ogólne,

2) stacjonarne i dochodzące dla nie pracującej i nie uczącej się młodzieży w wieku 15—18 lat, która w hufcach zdobywa przygotowanie zawodowe lub uzupełnia wykształcenie podstawowe,

3) wakacyjne i śródroczne dla młodzieży szkolnej i studenckiej,

4) sezonowe,

5) inne, w zależności od potrzeb, w tym również hufce dla kandydatów do szkół wyższych.

2. Hufce pracy mogą być tworzone również w celu prowadzenia określonej działalności gospodarczej, a tak-

że — w zakresie ustalonym przez Ministra Pracy, Płac i Spraw Socjalnych — do pracy za granicą.

§ 7. Zasady tworzenia, funkcjonowania i finansowania oddziałów obrony cywilnej w OHP, ich struktury organizacyjne, zasady powoływania osób na stanowiska funkcyjne w tych oddziałach i ich odwoływania oraz zasady powoływania do zasadniczej służby w obronie cywilnej i tryb jej odbywania określają odrębne przepisy.

§ 8. 1. Komenda Główna OHP opracowuje roczne i wieloletnie plany organizacji poszczególnych rodzajów hufców na podstawie:

- 1) potrzeb zgłaszanych przez właściwe jednostki organizacyjne,
- 2) możliwości rekrutacji młodzieży,
- 3) możliwości zakwaterowania.

2. Rekrutację do hufców prowadzą komendy wojewódzkie OHP na podstawie ochotniczych zgłoszeń młodzieży. Osoby, które nie ukończyły 18 lat, są obowiązane mieć zgodę rodziców lub prawnych opiekunów na zatrudnienie w OHP.

§ 9. 1. Zatrudnianie uczestników hufców w zakładach pracy odbywa się na zasadach określonych w Kodeksie pracy.

2. Warunki pracy, wynagrodzenia i socjalno-bytowe oraz zasady szkolenia zawodowego uczestników poszczególnych rodzajów hufców określają:

- 1) umowa zawarta przez właściwą komendę wojewódzką OHP z zakładem pracy,
- 2) indywidualne umowy o pracę (przygotowanie zawodowe) zawarte przez uczestników hufców z zakładami pracy lub komendami hufców utworzonych w celu prowadzenia działalności gospodarczej,
3. Wzory umów, o których mowa w ust. 2, określi Minister Pracy, Płac i Spraw Socjalnych.

4. Uczestnikom hufców przysługują:

- 1) zorganizowane i finansowane przez zakład pracy:
 - a) całodzienne, częściowo odpłatne wyżywienie,
 - b) bezpłatne zakwaterowanie według norm obowiązujących dla pracowników,
 - c) bezpłatny przewóz z miejsca zakwaterowania do zakładu pracy i z powrotem, jeśli odległość w jedną stronę przekracza 3 km lub czas przejazdu miejskimi środkami komunikacji przekracza 30 minut,
- 2) bezpłatne korzystanie z zakładowych urządzeń kulturalnych, sportowych, rekreacyjnych, sanitarnych oraz z innych urządzeń socjalnych,
- 3) bilety kredytowane na przejazd z miejsca zamieszkania do miejsca zakwaterowania hufca i z powrotem, w związku z rozpoczęciem i zakończeniem uczestnictwa w hufcu.

5. Uczestnikom hufców trwających dłużej niż 6 miesięcy oraz uczestnikom hufców kierowanych do pracy za granicę przysługuje umundurowanie, które zapewnia i finansuje Komenda Główna OHP; wartość umundurowania pokrywają w 50% uczestnicy hufców w miesięcznych ratach.

6. Uczestnikom hufców trwających przez czas nie przekraczający 6 miesięcy przysługują bezpłatnie niektóre przedmioty umundurowania w zależności od rodzaju hufca, określone przez Komendanta Głównego OHP.

§ 10. 1. Mężczyźni — uczestnicy hufców stacjonarnych, o których mowa w § 6 ust. 1 pkt 1, w czasie pobytu w hufcu:

- 1) nie podlegają powołaniu do odbycia zasadniczej służby wojskowej i jej form zastępczych,
- 2) są poddawani szkoleniu w zakresie przysposobienia wojskowego lub powszechnej samoobrony ludności.

2. Nie podlegają również powołaniu do służb, o których mowa w ust. 1 pkt 1, uczestnicy trwających nie dłużej niż rok hufców dla kandydatów do szkół wyższych — w czasie pobytu w tych hufcach.

3. W razie odbycia przysposobienia wojskowego z wynikiem pomyślnym, uczestnikom hufców, jeśli spełniają określone w odrębnych przepisach warunki, przysługuje:

- 1) prawo wyboru rodzaju wojska lub służby przy powołaniu do zasadniczej służby wojskowej,
- 2) pierwszeństwo przy rekrutacji kandydatów do szkół specjalistów wojskowych i szkół podoficerskich.

4. Uczestników hufców stacjonarnych, którzy w okresie nie krótszym niż 18 miesięcy odbywali w hufcu szkolenie w zakresie powszechnej samoobrony ludności, nie powołuje się do odbycia zasadniczej służby w obronie cywilnej.

5. Minister Obrony Narodowej może określić kategorie poborowych, którzy po pobycie w hufcach stacjonarnych przez okres, o którym mowa w ust. 4, zostaną przeniesieni do rezerwy przed osiągnięciem granicy wieku ustalonej w przepisach o powszechnym obowiązku obrony.

6. Zasady prowadzenia przysposobienia wojskowego uczestników hufców, o których mowa w ust. 1, oraz ich szkolenia w zakresie powszechnej samoobrony ludności określają odrębne przepisy.

§ 11. 1. Przewodniczący Komisji Planowania przy Radzie Ministrów w porozumieniu z Komendantem Głównym OHP przydzieli OHP środki transportowe i inwestycje niezbędne do realizacji ich zadań.

2. Minister Oświaty i Wychowania zapewni pomoc w organizowaniu szkolnych komend OHP i określi zadania szkół, inspektoratów oraz kuratoriów oświaty i wychowania, dotyczące kształcenia ogólnego i zawodowego uczestników hufców, oraz zakres działalności szkolnych ochotniczych hufców pracy.

3. Minister Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki zapewni niezbędną pomoc w organizowaniu uczelnianych komend OHP oraz hufców studenckich i dla kandydatów do szkół wyższych.

4. Minister Zdrowia i Opieki Społecznej ustali zasady przeprowadzania badań stanu zdrowia kandydatów do OHP w celu określenia zdolności do pracy oraz zapewni uczestnikom hufców właściwą opiekę lekarską, zaopatrzenie w leki oraz nadzór sanitarny nad warunkami żywienia, zakwaterowania i pracy.

5. Minister Przemysłu Chemicznego i Lekkiego zapewni, na zasadach produkcji specjalnej, zaopatrzenie OHP w odpowiednie umundurowanie.

6. Minister Sprawiedliwości w porozumieniu z Komendantem Głównym OHP określi zasady i tryb przyjmowania do hufców osób w wieku 16—21 lat, które w celu ich resocjalizacji wymagają zorganizowanej opieki na wolności.

7. Minister Pracy, Płac i Spraw Socjalnych:

- 1) udzieli terenowym organom administracji państwowej, prowadzącym pośrednictwo pracy, wytycznych w sprawie ich udziału w rekrutacji młodzieży do hufców oraz zasad wydawania biletów kredytowanych,
- 2) określi zasady wynagradzania pracowników etatowych OHP, kierując się zasadami wynagradzania pracowników urzędów państwowych, oraz ich niezbędne kwalifikacje w zakresie wykształcenia i stażu pracy,-
- 3) ustali normy i okresy używalności umundurowania oraz zasady odpłatności za umundurowanie,
- 4) ustali normy wyżywienia dla uczestników hufców oraz zasady odpłatności za wyżywienie.

8. Przewodniczący Komitetu do Spraw Radia i Telewizji „Polskie Radio i Telewizja” zapewni prowadzenie akcji propagandowej w zakresie rekrutacji młodzieży do OHP.

9. Właściwe terenowe organy administracji państwowej zapewnią:

- 1) na wniosek komendantów wójewódzkich OHP:
 - a) możliwość korzystania przez uczestników hufców z niezbędnych obiektów sportowych w miejscach ustalonych z komendami wojewódzkimi OHP,
 - b) odpowiednią kadrę instruktorską do działalności kulturalno-oświatowej i sportowej w hufcach,
- 2) zaopatrzenie w środki żywnościowe i higieny osobistej w miejscu zakwaterowania uczestników hufców, zgodnie z obowiązującymi normami.

10. Terenowe organy administracji państwowej, a także zakłady pracy, na których rzecz działają hufce pracy, uwzględnią potrzeby tych hufców w zakresie przydziału lokali niezbędnych do ich działalności.

§ 12. 1. Wzory umundurowania oraz oznak służbowych i organizacyjnych, a także sposób ich noszenia przez pracowników etatowych i uczestników hufców pracy określają odrębne przepisy.

2. Pracownicy etatowi OHP mają obowiązek noszenia umundurowania oraz oznak służbowych w czasie wykonywania obowiązków służbowych.

§ 13. 1. Tworzy się Fundusz Ochotniczych Hufców Pracy, zwany dalej „funduszem OHP”, przeznaczony na finansowanie zadań realizowanych w ramach OHP, a w szczególności na finansowanie:

- 1) wynagrodzeń i świadczeń socjalnych kadry OHP i oddziałów obrony cywilnej w OHP,
- 2) kosztów eksploatacji i utrzymania w odpowiednim stanie technicznym bazy materialnej, a także na jej rozwój,

- 3) 50% kosztów umundurowania uczestników hufców pracy i 100% kosztów umundurowania junaków oddziałów obrony cywilnej w OHP,
- 4) wydatków na szkolenie zawodowe oraz działalność kulturalną, oświatową, sportową, rekreacyjną i socjalną dla uczestników hufców pracy oraz junaków oddziałów obrony cywilnej w OHP,
- 5) akcji rekrutacyjnej do hufców pracy,
- 6) działalności informacyjnej i propagandowej,
- 7) wydatków na przysposobienie wojskowe i szkolenie w zakresie powszechnej samoobrony ludności uczestników hufców pracy oraz na szkolenie specjalistyczne junaków oddziałów obrony cywilnej w OHP,
- 8) pozostałych kosztów związanych z organizowaniem i utrzymaniem hufców pracy oraz oddziałów obrony cywilnej w OHP.

2. Dochodami funduszu OHP są:

- 1) środki pochodzące z zysku z własnej działalności gospodarczej OHP,
- 2) środki pochodzące z zakładów pracy, stanowiące różnicę między równowartością wynagrodzenia za pracę wykonywaną przez junaków oddziałów obrony cywilnej w OHP a kwotą faktycznie wypłaconą junakom z tytułu ich uposażenia zasadniczego oraz należnych im dodatków, premii i nagród,
- 3) dotacje z Państwowego Funduszu Aktywizacji Zawodowej,
- 4) dotacje z budżetu centralnego,
- 5) środki pochodzące z innych źródeł na podstawie odrębnych przepisów.

3. Dysponentem funduszu OHP jest Minister Pracy, Płac i Spraw Socjalnych.

4. Minister Pracy, Płac i Spraw Socjalnych w porozumieniu z Ministrem Finansów oraz Szefem Obrony Cywilnej Kraju określi szczegółowe zasady gospodarowania funduszem OHP.

5. Minister Pracy, Płac i Spraw Socjalnych określi tryb i zasady dotowania funduszu OHP z Państwowego Funduszu Aktywizacji Zawodowej.

§ 14. Traci moc uchwała nr 185 Rady Ministrów z dnia 30 czerwca 1972 r. w sprawie ochotniczych hufców pracy Związku Młodzieży Socjalistycznej i Związku Młodzieży Wiejskiej (Monitor Polski Nr 36, poz. 199).

§ 15. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: gen. armii W. Jaruzelski